

ENFRONT DE L'OFENSIVA DE LA DRETA, PER UNA SOCIETAT MÉS EQUITATIVA I SOLIDÀRIA

Per una escola pública, valenciana, democràtica, laica i de qualitat

Arran del procés de tramitació parlamentària de la Llei Orgànica d'Educació (LOE), volem fer públiques, mitjançant aquest manifest, les prioritats que han de guiar la millora del sistema educatiu.

Les mobilitzacions impulsades des de sectors de la dreta social, religiosa i política, basades en interpretacions interessades i falses de les modificacions legislatives proposades intenten eludir les seues responsabilitats cíviques i socials i tracten de generar temors infundats.

L'anterior govern espanyol va imposar l'anomenada Llei de Qualitat Educativa (LOQE), sense disposar de cap avaluació mínimament rigorosa del procés i dels resultats de la LOGSE i sense comptar amb el més mínim consens social i polític. En el seu moment, les organitzacions signants d'aquest manifest ens vam manifestar en contra de la LOQE. Per a superar les deficiències del sistema educatiu, que són responsabilitat dels governs dels últims 15 anys, cal un nou marc legal.

Una política de més concessions a les demandes dels sectors socials conservadors comporta un risc greu de fractura i de conflicte social que permetrà consolidar un sistema educatiu dual que —com ja és palés— només afavoreix determinats sectors socials privilegiats i perjudica els més desfavorits.

Per tot això, partint de l'ampli consens existent sobre la necessitat d'adequar el sistema educatiu als requeriments actuals i futurs, proposem:

■ Un sistema educatiu per a tots i totes que garantisca l'equitat i la igualtat d'oportunitats i que assegure la justa compensació de desigualtats perquè tot l'alumnat assolisca l'èxit escolar. Condicions d'igualtat en l'accés i en l'escolarització i que tots els centres assumisquen la seua responsabilitat social. El dret a l'educació suposa molt més que una simple elecció de centre.

■ La xarxa de centres de titularitat pública, des de l'Educació Infantil, ha de ser l'eix vertebrador del sistema educatiu.

■ Un ensenyament públic de qualitat que millore les condicions de treball en els centres educatius, que els dote dels recursos humans i materials per a atendre de manera adequada la diversitat de l'alumnat, un ensenyament que dignifique socialment i econòmicament la professió docent.

■ Transparència, participació i gestió democràtica en tots els centres i implicació dels agents educatius i socials (famílies, professorat, alumnat...). Enfront de la jerarquització en el govern dels centres, cal estimular el protagonisme dels

òrgans col·legiats i afavorir el lideratge pedagògic dels equips directius triats democràticament per la comunitat educativa.

■ Un ensenyament laic que respecte totes les opcions de pensament, un ensenyament basat en els valors de respecte i de solidaritat, bases del nostre sistema democràtic de convivència. L'activitat escolar ha de partir del saber racional i científic, i refusar el dogmatisme, l'adoctrinament i el fanatisme. En conseqüència, l'ensenyament confessional de qualsevol religió ha d'estar fora del currículum.

■ Un ensenyament que reconega la interculturalitat i les diverses cultures i llengües de l'estat. La història, la cultura i la llengua dels valencians, així com el món on vivim, han de ser coneguts per tot l'alumnat. Rebutgem les uniformitzacions de continguts que pretenen amagar els trets col·lectius dels valencians, un poble entre altres pobles.

■ Un finançament adequat de l'Educació que palese la prioritat social i la política dels nostres governs cap al sector. Cal avançar de manera decidida cap al 7% del PIB, com han fet els països del nostre

entorn europeu.

Per tot això, convoquem, el dimecres 14 de desembre, tota la comunitat educativa, les forces socials i polítiques i tota la ciutadania perquè, amb les accions acordades des de cada sector, se senta amb força la veu d'una àmplia majoria social que es manifesta en favor de l'Escola Pública: una escola pública, valenciana, democràtica, laica i de qualitat, la millor garantia per a construir una societat més equitativa, integrada i solidària.

EL SINDICAT S'ENTREVISTA AMB EL PRESIDENT I LI RECORDA ELS SEUS COMPROMISOS ELECTORALS

La Confederació de STEs-i li diu a Zapatero que la prioritat de la LOE ha de ser l'Escola Pública

En l'entrevista del 21 de novembre amb el president del Govern, els representants de la Confederació de STEs-intersindical van presentar la valoració de l'organització sobre el projecte de Llei Orgànica d'Educació (LOE). STEs li va proposar a Rodríguez Zapatero la concreció en la llei d'un pacte polític i social per l'Escola Pública que contempla tres compromisos.

En primer lloc, el Sindicat planteja el compromís amb una escola pública de qualitat per a tot l'alumnat, gestionada democràticament, laica, coeducadora, integradora i compensadora de desigualtats. El segon compromís contempla la millora de les condicions de treball del professorat com element fonamental del procés educatiu i accés diferenciat per al professorat interí. Per últim, es demana una llei que assegure el finançament de la Reforma educativa, un aspecte que el president es va comprometre a estudiar.

El Sindicat va demanar al Govern "mirar cap a les organitzacions que defensen l'Escola Pública, que necessita eixir enfortida en la nova llei, i no cap a la dreta educativa", una actitud que, segons la Confederació Sindical, "allunya l'Executiu del seu

programa electoral i de les reivindicacions que representen la base social que li va permetre accedir al Govern".

En l'entrevista, el president va acceptar la proposta de STEs d'impeidir que el sexe siga motiu de discriminació en l'admissió d'alumnat, un fet que, sorprenentment, contemplava la redacció inicial del projecte legislatiu.

STEs-i considera que el document que el Govern ha lliurat al Partit Popular, amb propostes per a un possible acord educatiu, l'allunya del seu programa i de la seua base social perquè fa concessions a la dreta social, l'Església catòlica i les patronals de l'ensenyament. En canvi, l'Executiu espanyol hauria d'haver avançat en la consecució d'un compromís per l'escola pública, que atén el 70% de l'alumnat. La Confederació d'STEs-i ha traslladat també els seus plantejaments al Grup parlamentari Socialista. Cal recordar que l'organització sindical va presentar més de cent esmenes als grups parlamentaris del Congrés de Diputats i les va defensar el 5 d'octubre en la comissió d'Ensenyament de les Corts Generals.

Concentració de la Confederació d'STEs davant el Ministeri d'Educació, a Madrid / J. BLANCO

Els STEs exigeixen al president el compliment del programa electoral

Quan el Ministeri d'Educació va presentar el seu projecte de Reforma en setembre de 2004, el Sindicat va manifestar la seua "decepció", perquè no era el que calia esperar d'un govern progressista. El projecte de Llei d'Educació (LOE), de juliol de 2005, va ser qualificat per la Confederació de STEs com a "insuficient", ja que, a pesar de les diferències amb la Llei de Qualitat de Pilar del Castillo, no era un marc legal adequat per a enfortir l'escola pública.

En les circumstàncies actuals, davant els atacs duríssims —farçits de mentides i mitges veritats— de la dreta social i política i de la jerarquia catòlica contra el nou projecte, STEs-i ha plantejat a Zapatero la necessitat que el Govern complisca el programa

L'ensenyament públic ha de ser l'eix vertebrador del sistema educatiu i les administracions li han d'atorgar una atenció prioritària

electoral amb què va guanyar les eleccions generals. El Sindicat ha plantejat al president que "ha d'escoltar les organitzacions que representen a la ciutadania que li va dur al poder". L'organització li ha insistit que cal que complisca el primer objectiu del programa elec-

toral socialista en matèria d'Educació: que l'ensenyament públic siga l'"eix vertebrador del sistema educatiu" i que "les administracions públiques li atorguen una atenció prioritària".

STEs ha proposat que el finançament educatiu permeta arribar en la legislatura a la mitjana de la Unió Europea, un compromís que ara mateix no reflecteix la Memòria Econòmica que acompanya al projecte de LOE. En aquesta direcció, cal que el Govern complisca la promesa de "crear uns fons específics de compensació interterritorial en Educació per al desenvolupament de programes en les zones que ho necessiten".

Què diu programa electoral del PSOE?

Per a millorar la qualitat del sistema educatiu i reforçar l'Escola Pública, la Confederació li ha recordat al president els punts del programa electoral que el va dur al Govern. El Sindicat ha plantejat a Zapatero que la Reforma que pretén articular la LOE no pot ignorar el compromís electoral que el Partit Socialista va adquirir amb els ciutadans i les ciutadanes i que li van permetre accedir al Govern. Els entremillats que se citen a continuació són cites textuales del programa electoral del PSOE.

- Crear una xarxa pública d'escoles infantils, i "incrementar el temps específic destinat a la funció tutorial".
- Dotar els centres públics de Primària "dels mitjans necessaris perquè puguin oferir una hora diària d'activitats educatives complementàries".
- Dotar als centres públics que imparteixen ESO "dels mitjans

necessaris perquè puguin oferir tres hores setmanals d'activitats complementàries".

- Dotar els centres docents, mitjançant l'increment de plantilles imprescindible, dels mitjans necessaris per a desenvolupar adequadament la labor educativa.

- Establir "una oferta comuna en el conjunt de l'educació obligatòria" i suprimir l'itinerari camuflat plantejat en el projecte de LOE.

- Respectar i promoure l'autonomia "en l'organització i funcionament dels centres" i en la "organització del temps".

- "Recuperar l'elecció democràtica" dels equips directius "com factor de qualitat i millora de la participació".

- Complir "el principi de no discriminació per raó de sexe en l'admissió de l'alumnat".

- Acordar mesures per a reduir el fracàs escolar: disminució del nombre d'alumnes per aula.

Un gran pacte per l'Escola Pública

STEs-i ha plantejat al president del Govern la necessitat de concretar un pacte polític i social per l'Escola Pública i que la llei incorpore tres compromisos clars:

- Compromís social per una escola pública de qualitat per a tot l'alumnat, gestionada democràticament, laica, coeducadora, integradora i compensadora de desigualtats.
- Compromís amb la millora de les

condicions de treball del professorat com element fonamental del procés educatiu. Accés diferenciat per al professorat interí.

- Compromís econòmic amb la comunitat educativa per a assegurar el finançament de la reforma educativa a través d'una llei que contemple la inversió del 7% del PIB en educació com única forma de superar els dèficits històrics que té el sistema.

Els compromisos amb el professorat

- Formalitzar un "contracte amb el professorat".
- Formació inicial per als mestres "equivalent en tot cas a les actuals llicenciatures".
- Garantia a tot el col·lectiu docent "un sistema d'incentius salarials".
- Regulació de la reducció de les "hores lectives de la jornada del professorat major de 55 anys, sense reducció de retribucions".
- Dignificació social i econòmica de la tasca d'ensenyar

- Accés diferenciat per al professorat interí, amb la perspectiva de posar fi a la precarietat en l'ocupació de més de 80.000 professors i professores. La llei ha d'incorporar aquest sistema d'accés.
- Reforma de la regulació de la Formació Professional. L'actual normativa és "una llei alicorta i insuficient doncs ni integra els subsistemes de formació, ni aporta finançament (...) ni satisfà les demandes d'empreses, joves i tre-

- balladors".
- Compliment del compromís d'"establir un model d'FP integrat", "integrant-se els tres subsistemes actuals en un únic sistema".
- Reconeixement de la inconstitucionalitat dels acords vigents amb el Vaticà.
- Eixida de l'ensenyament de les religions confessionals del currículum escolar. L'ensenyament de la religió ha d'estar fora de l'escola.

Frenar la dreta: per l'Escola Pública

L'acord al qual ha arribat a Madrid la majoria dels grups polítics de la comissió d'Educació del Congrés dels Diputats sobre la Llei d'Educació (LOE) és clarament insuficient i defrauda les expectatives de la comunitat educativa. Cal recordar que les mobilitzacions contra la Llei de Qualitat

(LOQE), del Partit Popular, van ser més massives i plurals que les convocades recentment per la dreta social. A més, el compromís del partits polítics que es van oposar a la LOQE comprenia la seua derogació i la redacció d'una nova normativa que situara l'ensenyament públic com l'eix verte-

brador de tot el sistema educatiu. Front a l'ofensiva de la dreta, la mobilització és ara mateix la millor via per a impedir més retrocessos socials i aconseguir que l'Escola Pública vertebré el sistema educatiu i servisca per a avançar cap a una societat més justa i solidària.

'Llibertat d'ensenyament'

Algunes de les incorporacions a la proposta de LOE per part de la comissió d'Educació empitjoren el text de la Llei. La comissió ha aprovat l'augment de les ràtios en els centres per donar solució a la matriculació de l'alumnat immigrant o de compensació educativa, un augment que pot arribar fins a un 10%. Això no soluciona els problemes dels centres, ans el contrari: caldria reduir les ràtios actuals, molt elevades, i apostar per una reducció major en els centres amb programes de Compensació Educativa. La distribució equilibrada de l'alumnat immigrant i de Compensació no queda ben refelctida en el text legal. Sota el paraigua de la "llibertat d'elecció de centres" es continua deixant en mans del centres l'elecció de l'alumnat. En conseqüència, l'alumnat continuarà sent matriculat de manera ordinària en els als centres públics, i els centres privats concertats, finançats amb diners públics, continuaran triant el seu alumnat. Amb aquest sistema no s'avança en la cohesió de la societat, sinó que es desvertebra i es creen guetos que poden desembocar amb conflictes greus com els que recentment han esclatat als suburbis de les principals ciutats a França.

Els diners de l'Educació

Per altra part, el finançament de

l'ensenyament privat —que arribarà fins a la quantitat que afirma la patronal que li costa l'escolarització de l'alumnat, així com la concertació de l'etapa Infantil— suposa una cessió sense precedents a les previsions de les grans empreses del sector. L'augment del finançament, per damunt de l'IPC anual, representa una competència deslleial i és una mesura de potenciació del sector privat envers el públic. En tot cas, aquest increment no es compensa amb la declaració que en els pròxims deu anys creixeran les despeses destinades a finançar el sistema educatiu fins equiparar-lo a la resta de països de la Unió Europea.

La religió, fora de l'escola

La religió continuarà a les escoles, d'oferta obligatòria per als centres i de caràcter voluntari per a l'alumnat. Tot com estava fins ara. La tramitació de la Llei al Senat fa preveure que es tornaran a sentir les veus a favor que la matèria siga computable i que es cree una assignatura alternativa. Per al Sindicat no és acceptable ni una cosa ni l'altra, tampoc que l'ensenyament de la religió es faça dintre de l'horari escolar. El Govern espanyol hauria de revisar els acords amb el Vaticà i deixar de tractar de forma privilegiada la jerarquia catòlica, tant pel que fa al tractament de la religió en el sistema educatiu com pel

finançament públic dels centres religiosos.

Quant al professorat de religió, constra el tractament desigual que se li concedeix a aquest personal en relació amb el dels professors i professores interins. Per al primer s'ha buscat una solució, "la contractació laboral", de conformitat amb l'Estatut dels Treballadors i amb les Administracions competents. Això suposa un canvi radical respecte a la primera redacció de la llei, que deixava les coses en el seu lloc: el professorat de religió hauria de ser contractat per cada confessió religiosa, i no per l'Estat.

Professorat interí

Per contra, no s'ha buscat una solució real a la problemàtica que arrossega el professorat interí. Segueix existint una desconsideració molt gran cap a aquest col·lectiu, i se l'aboca a les mateixes "solucions" de sempre.

Un dels grans temes oblidats en el debat social i mediàtic ha estat la supressió del sistema democràtic d'elecció de les direccions dels centres i l'aprofundiment en la seua jerarquització. La LOQE es va carregar la possibilitat que la comunitat educativa puguera triar la direcció del centre i ara la LOE no rectifica aquest important retrocés per a la vida democràtica en els centres.

Les modificacions aprovades en la comissió d'Educació contemplan que l'alumnat ha d'assumir l'ideari dels centres concertats. No es diu res del professorat encara que aquesta disposició el pressionarà indirectament a respectar-lo per força. Ara mateix quan el treballador signa el seu contracte en alguns centres, també signa un document mitjançant el qual es compromet a acceptar i respectar l'ideari del centre. La nova esmena suposa una pressió addicional de la titularitat del centre per controlar més els seus treballadors i treballadores.

El professorat de la privada

Altra proposta preocupant és la referida a l'acomiadament en els centres concertats: l'acomiadament improcedent del professorat serà considerada una falta lleu —tipificada ara com a falta greu, com els STEs segueixen defensant—, una mesura que suposa un atac frontal contra l'estabilitat laboral del professorat. Amb la promulgació de la LOE es dispararan els acomiadaments improcedents, que fins ara estaven bastant controlats. Amb aquest panorama regressiu, on ixen beneficiats els empresaris a costa dels treballadors—, la Federació de Religiosos de l'Ensenyament (FERE) i FSIE, un dels seus sindicats més pròxims, se situen sense reserves al costat de les patronals dels centres concertats.

Pels treballadors de l'ensenyament, per l'Escola Pública

Durant la tramitació parlamentària de la Llei d'Educació el Sindicat considera irrenunciable la defensa d'una plataforma per l'Escola Pública i en defensa de tots els treballadors i les treballadores de l'ensenyament.

- Declaració explícita de l'ensenyament públic com eix vertebrador del sistema educatiu.
- Llei de Finançament de l'Educació.
- Ensenyament de la religió fora del currículum.
- Descens generalitzat de les ràtios.
- Compensació de desigualtats i absència de discriminacions.
- Igualtat d'oportunitats i serveis complementaris públics (menjador, transport, activitats esportives, culturals, artístiques...).
- Gestió democràtica dels centres (elecció de la direcció, participació efectiva de tota la comunitat: famílies, alumnat, professorat).
- Dignificació professional i millora de les condicions laborals del professorat.

Perplejidad

Antonio Ñacle

No puede ser otra la sensación que nos embarga al visualizar la manifestación del sábado 12 de noviembre contra el proyecto de Ley Orgánica de Educación. Perplejidad por varios motivos:

El primero, las consignas principales de dicha manifestación: el derecho de padres y madres a elegir la educación de sus hijos e hijas, la libre elección de centro, el derecho a recibir enseñanza confesional en los centros, el ataque en definitiva a la enseñanza privada y/o concertada. A poco que leamos el proyecto de ley, comprobaremos que no sólo no se modifica la situación actual, sino muy al contrario, la libre elección de centros se garantiza, estableciéndose un procedimiento (en los centros públicos o privados concertados) para el caso de más solicitudes que plazas en un mismo centro. El proyecto también establecía que la atención a la diversidad ha de ser compartida por todos aquellos centros que reciben dinero público, y parece razonable que quién recibe dinero público preste un servicio público.

El proyecto de ley permite que los centros privados, concertados o no, tengan ideario, derecho discutible pero reconocido por ley desde la LOE. Los centros son dirigidos por el propietario (financiados por el Estado) y el profesorado seleccionado por la empresa sin ningún tipo de cortapisa. Hasta el punto de

que el proyecto inicial permitía el concierto de unidades con discriminación de género.

En cuanto a la enseñanza confesional, se garantiza tal y como está regulada en la actualidad. Desde la Constitución de 1978 la enseñanza confesional de la religión católica no ha sido computable, ni ha servido para repetir o no curso, ni para acceder a la universidad, ni para la obtención de becas. Escuchando a los manifestantes pareciera que se les privaba de un derecho del que hasta ahora habían disfrutado.

Por último, decir que el proyecto de ley supone una inyección de dinero para los centros privados, por primera vez el Estado se obliga a concertar la educación infantil y abre la puerta a los conciertos del bachillerato. Además abre la puerta a financiación extraordinaria para aquellos centros que adquieran compromisos en su función de servicio público.

Eso sí el proyecto tímidamente establece controles sobre el uso que los centros hacen del dinero público, y prohíbe el cobro de cuotas a padres y madres.

El segundo motivo de perplejidad resulta de escuchar que ésta es la voz de la sociedad civil, que convocaban diez organizaciones representativas. No discutiré la representatividad de nadie, pero sí diré que la Enseñanza Pública atiende al 70% del alumnado y que la

CEAPA que agrupa a la práctica totalidad de las Asociaciones de padres y madres no confesionales no convocaba, como tampoco lo hacía ni uno sólo de los sindicatos representativos de profesorado ni de los estudiantes. En definitiva, la manifestación era representativa de la Enseñanza Privada, concertada o no, de las organizaciones familiares de orientación católica, de los obispos y del Partido Popular, sin duda parte importante de la sociedad civil pero lejos de representarnos a otros colectivos que también somos sociedad civil.

El tercer motivo de perplejidad viene dado por la exigencia de un supuesto pacto que dé estabilidad al sistema. Quien haya leído el programa electoral del PSOE (por cierto desaparecido de su página web) y el proyecto de ley comprobará la diferencia. El proyecto en sí mismo es el pacto. En él se hacen concesiones a la derecha y la patronal de todo tipo. Con este proyecto de ley se profundizará en la brecha entre los centros públicos y los privados, éstos seguirán seleccionando su alumnado, limitando los derechos del profesorado, los laborales y sindicales, la libertad de cátedra...

Por este camino la enseñanza pública acabará convirtiéndose en subsidiaria, en una enseñanza asistencial...

Quienes defendemos un sistema educativo en el que la red pública se convierta en el eje vertebrador del sistema educativo, no nos vemos reflejados en este proyecto.

No será posible un cambio sin la asignación de recursos suficientes a los centros para que

la diversidad no devenga en segregación. Recursos económicos que se traduzcan en más profesorado, más profesionales en los centros para hacer frente a la nueva situación, más formación inicial y permanente, ligada a la práctica docente y más valoración del ejercicio profesional de la docencia.

Somos también muchos los que defendemos una enseñanza crítica, científica y laica, lejos de los dogmas de toda procedencia, una enseñanza integradora en los valores del acervo común que deje a la intimidad de cada cual sus convicciones religiosas.

Pero además todo será inútil si no se hace un esfuerzo para incidir en la sociedad y decirle que la educación es cosa de todos; que los centros educativos son la base de la socialización de la ciudadanía; que el respeto hacia la institución educativa es básico; que los centros no son lugares de almacenaje, que son lugares de formación que evitarán en el futuro una sociedad violenta e injusta; que sólo en la educación radica la fuerza de la democracia. Si no educa toda la "tribu" no habrá pacto que salve la enseñanza y con ella el futuro de un modelo social libre.

Nosotros también queremos un pacto por una enseñanza pública integral, vertebradora, imbuida de los valores democráticos de libertad, igualdad y solidaridad, nosotros también exigimos al PSOE y al Sr. Presidente que sea fiel a su programa electoral que comprometió con todas y todos nosotros. No estábamos en Madrid el día 12 de noviembre pero somos muchos más y exigimos que el dinero público vaya para la enseñanza pública.

Resum dels canvis proposats en el tràmit en la Comissió d'Educació de les Corts

LOE: d'insuficient a deficient

El projecte de llei ha passat per la Comissió d'Educació del Congrés i ara serà remès perquè siga aprovat pel ple. Aquest és el resum dels canvis proposats.

Servei públic

— Es manté la definició de l'ensenyament com a «servei públic», encara que matisada. A hores d'ara l'educació no és privativa de l'Estat -com estableix la Constitució- si no que pot ser prestada també per l'anomenada iniciativa social: «La prestació de servei públic de l'educació es realitzarà a través dels centres públics i privats concertats.»

Ensenyaments mínims

— «Els continguts bàsics dels ensenyaments mínims (que fixa l'Estat) requeriran el 55 per cent dels horaris escolars per a les comunitats autònomes que tinguen llengua cooficial i el 65 per cent per a aquelles que no en tinguen»; han canviat la redacció per conformar la dreta, però queda igual que estava.

— S'inclouran ensenyaments sobre seguretat viària per a donar resposta a l'alta sinistralitat.

— A l'assignatura d'Educació per a la ciutadania, s'hi afegirà «i dels Drets humans». No serà alternativa ni substituirà l'ensenyament de la Religió.

Admissió d'alumnes

— Zones de matriculació menys restringides. Es canvia la «zonificació» del territori per «àrees d'influència». Era un exigència de les patronals que volen ampliar el seu àmbit d'«influència» i sembla que ho aconseguiran.

— Es manté la creació de «comissions o òrgans de garanties d'admissió» que es constituïran, ací ve el canvi, «quan la demanda de places en un centre supere l'oferta». Però el punt fonamental, les comissions d'escolarització que realitzen tot el procés com garantia d'igualtat, no està prevista.

— La «llibertat d'elecció de centre per pares o tutors» o el dret a «escollir centre docent tant públic com distint dels creats pels poders públics».

— Les famílies podran presentar al centre que desitgen escolaritzar els seus fills les sol·licituds d'admissió.

— Obligació de les administracions de garantir els recursos personals i econòmics necessaris a tots els centres perquè puguin escolaritzar els estudiants amb necessitats educatives. Açò pot suposar que se'ls donen els recursos i després no es produïssa l'escolarització, ja que no «sol·liciten» els seus centres.

— Les administracions educatives podran reservar, però només «fins al final del període de preinscripció i matrícula», una part de les places dels centres públics i concertats per a alumnes amb necessitats específiques de suport. No obstant això, les administracions educatives podran reservar places per als alumnes immigrants que s'incorporen tardanament a les aules fora de termini. És a dir, que en els públics sí que hi haurà reserva i en els privats no n'hi haurà.

El president del Govern es reuneix amb distints portaveus de la comunitat educativa, entre ells Augusto Serrano, en representació dels STEs-i / EL PAIS

Ràtios

— Es mantenen les ràtios de la LOGSE: 25 alumnes en Infantil i Primària i 30 en Secundària, sense tindre en compte que l'alumnat ha canviat molt, i que ara és molt més variat i divers. Però a més, les administracions «podran autoritzar un increment de fins a un deu per cent del nombre màxim d'alumnes per any en els centres públics i privats concertats d'una mateixa àrea d'escolarització per a atendre necessitats immediates d'escolarització de l'alumnat d'incorporació tardana». Açò acabarà generalitzant-se en les zones amb problemes d'escolarització?

Promoció i exàmens extraordinaris

— Hi haurà proves extraordinàries de recuperació en tota l'ESO

— Només es passarà de curs amb dos suspensos i «excepcionalment» amb tres si ho decideix la junta d'avaluació del centre. Igual que abans, però al revés. Encara que abans de prendre la decisió, haurà de realitzar-se una «prova extraordinària».

— Les proves seran al juliol o al setembre (segons comunitats) i s'establiran per a tots aquells alumnes que desitgen una segona oportunitat abans de repetir, fins i tot si tenen més de tres suspensos.

— Els alumnes podran repetir una vegada cada curs només dues vegades per etapa. En 4t d'ESO podran repetir dues vegades aquest mateix any sempre que no ho hagueren fet altra vegada durant l'ESO.

— En 4t es podran oferir les assignatures en blocs i s'introdueix la possibilitat de reduir dels 16 als 15 anys l'edat d'ingrés en els Programes de Qualificació Professional, per a aquells estudiants que no desitgen seguir en l'escola. Alguna relació amb els rebutjats itineraris?

Mesures per a enfortir l'escola pública

— La veritat, si n'hi ha, no les veiem enlloc; per tots els articles de la llei es parla de centres públics i privats concertats, com si tots foren iguals, com si fóra el seu alumnat igual, com si el seu professorat fóra seleccionat de la mateixa forma, com si els seus objectius foren els mateixos...

Per no dir, no diuen que l'ensenyament públic ha de ser l'«eix vertebrador del sistema educatiu», cosa que «exigeix que les administracions

públiques li atorguen una atenció prioritària», com el PSOE deia en la pàgina núm. 165 del seu programa.

Mesures per a millorar les condicions de treball del professorat de l'ensenyament públic.

— No hi ha res concret. I això que el PSOE es comprometia a formalitzar un «Contracte amb el professorat» (pàg. 167 i 172 del seu programa electoral), amb tot el professorat, amb contingut divers i en la llei es pretenen arregar aspectes contraris al que s'havia proposat.

Proposaven garantir a tot el professorat «un sistema d'incentius salarials» (pàg. 167) i ara volen que siga només per a uns pocs. Proposaven que la formació inicial per als mestres i les mestres fóra «equivalent en tot cas a les actuals llicenciatures» i el projecte LOE diu que serà «equivalent» a la titulació actual. Proposava el PSOE la reducció de les «hores lectives de la jornada del professorat major de 55 anys, sense minva en les seues retribucions» i ara el projecte LOE diu que és amb reducció de retribucions.

— Milloren de les condicions per a accedir a la jubilació anticipada, que no es planteja amb caràcter indefinit; que s'estén al professorat cotitzador a la Seguretat Social.

Concerts econòmics amb els centres privats

— Molts més diners durant els pròxims cinc anys, s'eleven els mòduls dels concerts. S'afirma que se'ls pagaran totes les despeses.

— En cinc anys, la concertada tindrà un pla de finançament per a assolir la plena gratuïtat. Es permetrà de manera «transitòria» el cobrament de les quotes a les famílies per part d'aquests centres. L'homologació afecta també les despeses de funcionament. La Conferència Sectorial revisarà amb caràcter general els mòduls per a la seua adequació a la nova llei. Admet que els concertats es financen amb fundacions. Qui assegura que no s'obligarà les famílies a inscriure-s'hi d'amagat, i a pagar, a la fundació?

— Se substitueix «les administracions educatives podran establir concerts» per «concertaran amb centres privats» i «podran sol·licitar el règim de concerts» per «podran acollir-se

al règim de concerts». S'indica que la quantia del mòdul del concert «assegurarà» que l'ensenyament s'impartisca en condicions de gratuïtat. És l'empresa la que decideix les seues necessitats i l'Administració la que s'obliga a atendre-les.

— Prenen cos de llei les subvencions a etapes no obligatòries, en assenyalar-se que «el concert per als ensenyaments postobligatoris tindrà caràcter singular».

— S'elevaran els mòduls dels concerts també per garantir en cinc anys l'homologació de salaris entre els docents de la pública i la concertada, cosa que està bé perquè «a igual treball, igual salari». Però, per contra, no hi ha un control públic d'aquestes places, ni de com s'hi accedeix...

Ideari dels centres

— «Els titulars dels centres privats tindran dret a establir el seu caràcter propi, que en tot cas haurà de respectar els drets garantits a professors, pares i alumnes en la Constitució i en les lleis». Com es respecta ací el dret constitucional a la llibertat de càtedra?

— «El titular del centre haurà de posar en coneixement dels diferents sectors de la comunitat educativa, així com de qui pugua estar interessat a accedir-hi, de quin és el caràcter propi del centre. La matriculació d'un alumne suposarà el respecte al caràcter propi del centre, que haurà de respectar, al seu torn, els drets dels alumnes i les seues famílies reconeguts en la Constitució i en les lleis».

Direcció de centres

— El director podrà sancionar en primera instància, sense perjudici que el Consell Escolar tinga un coneixement posterior dels casos més greus i pugua revisar-los.

— Creació de la figura dels mitjancers per a evitar els conflictes en les aules i tallar d'arrel els casos d'assetjament.

— La LOCE sobreviu. La selecció de la direcció, la continuarà fent una comissió i no la comunitat educativa. Una altra promesa incomplida del PSOE. La gestió democràtica dels centres i la participació, aconsellada en l'informe PISA, com a element de qualitat, no apareix enlloc. En canvi, aprofundeix en la jerarquització.

Religió

— La religió catòlica s'inclourà «com a àrea o matèria en els nivells educatius que corresponga, que serà d'oferta obligatòria per als centres i de caràcter voluntari per als alumnes».

— Les persones que imparteixen religió en centres públics que no siguen funcionaris la impartiran en règim de «contractació laboral», de conformitat amb l'Estatut dels Treballadors, «amb les respectives administracions competents». Seran designats per les jerarquies eclesiaístiques i contractats per l'Administració i es renovarà «automàticament cada any». Els contractes no podran ser rescindits per qüestions extralaborales o situacions personals.

— En l'ensenyament de les altres religions es remet als acords de l'Estat amb aquestes confessions.

Accés Funció Docent. Interinitats

— Oposicions en sentit estricte, amb renúncia a l'accés diferenciat. Això sí, amb la complicitat de la resta de sindicats, de tots.

Extra LOE
desembre 2005

SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALÈNCIA - INTERSINDICAL VALÈNCIA
Director Joan Blanco
Cap de Redacció Rafa Miralles
Producció Pep Ruiz
Disseny Jordi Boluda
Administració, Redacció i Publicitat Juan de Mena, 18, baix. 46008 València. Tel. 963919147. Fax: 963924334.
 allioi.stepv@intersindical.org - www.intersindical.org/stepv
Imprimeix Bronte Graf, SL. Cullerers, 18. Alaquàs. Tel. 961515017 **Tiratge** 20.000 exemplars. **ISSN** 1576-0197
Dipòsit Legal V-1454-1981. F.C. 46/075